

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

8. Assertur opinio asserens Episcopatum absolutè distingui ab Ordine Sacerdotali. Ex p. 12. t. 1 r. 8.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

potens generare, cum iuvene nondum potente. Ita ille. Dicendum est igitur secundum hanc sententiam Episcopatum non esse Ordinem absolute distinctum à Sacerdotali, sed vnum perfectum, & omnino completum cum illo constituitur, propterea quod Episcopum appellari Sacerdotem magnum: sicut enim homo cum peruenit ad ætatem virilem, non dicitur novus homo distinctus à seipso adolescente, sed idem in statu perfecto in quo possit alios sibi similes generare: ita Episcopus non affert Ordinem omnino distinctum, sed perfectionem Ordinis Sacerdotalis, ratione cuius potest alios ordinare; seu sibi similes efficere in Ordine Sacerdotali. Vnde eleganter S. Epiphanius scribens contra Hæcietum, *Episcoporum, inquit, Ordo parum generator est, patres enim generat Ecclesie: Presbiterorum vero Ordo, non potens generare patres, &c.* Hæc igitur est ratio, ob quam Episcopatus non constituit octauum Ordinem.

RESOL. VIII.

Afferitur opinio asserens Episcopatum absolute distingui ab Ordine Sacerdotali. Ex part. 1. 2. tr. 1. Ref. 8.

§.1. **V**erum non desunt Doctores absolute, & simpliciter asserentes distingui Episcopatum à proprio Sacerdotio. Et ita inter alios docet Barbosa de potestate Episc. p. 2. allegat. 1. n. 18. qui plures plena manu adducit, quibus adde Campanilam in *diuersis Canonici, rubr. 6. cap. 4. n. 4.* Caietanum & Nauarr. Petr. Soto, Ayala Couar. Torrelblanca, Philibertam & communiter Canonistas pro viribus defendentes, Episcopatum octauum esse Ordinem; & ita obseruat Leand. de Sacram. tom. 2. tr. 6. disp. 1. q. 11. Auerfa de Sacramento Ordinis, q. 1. scilicet 7. Probat quia quando aliquis ritus se habet tanquam pars, vt perfectio cuiusdam Ordinis totalis, siue cuiusdam Sacramenti, solet, ac debet omnino simul moraliter adhiberi cum alia parte, nec debet vnquam confici vna pars absque alia. Sic in exemplo illo Ordinis Sacerdotalis, certè de iure diuino debet simul moraliter in eadem Ordinatione conferri potestas absoluendi cum potestate consecrandi. Et in Sacramento Extremæ Vnctionis debent coniunctim successiue perfici omnes vñctiones quinque sensuum. Et in Sacramento Eucharistiæ debent coniunctim consecrari ambæ species panis, & vini: At Ordinatio alicuius in Episcopum potest, & solet fieri longo tempore, & annorum spatio post ordinationem illius in Sacerdotem, imò cum tam multi sint Sacerdotes, paucis conceditur Episcopalis Ordinatō; atque ita vt plurimum remanet plerumque Sacerdotium: Non ergo se habet Episcopatus tanquam complementum & perfectio, siue tanquam pars vnius Ordinis, & Sacramenti totalis cum Sacerdotio: sed potius dici debet simpliciter Ordo distinctus. Item quando est vnum Sacramentum habens plures partes, non confert distinctum effectum gratiæ per vnā, & aliam partem, sed vnicum sibi adæquatam, vel in fine vltimæ partis; vel si confert in priori parte, non superaddit alium in parte, stante inquam eadem dispositione subiecti. Sic in Extremæ Vnctione non confertur gratia per quinque partes, sed solum in vltima parte. Et in Sacramento Eucharistiæ qui communicat in vtraque specie, non recipit alium effectum gratiæ in specie Sanguinis præter eum quem receperat in specie Corporis; nisi inquam, in eum melius disponatur; quia tunc per eandem quoque speciem Corporis quandiu perdurat, augetur adhuc effectus gratiæ: At per se separatim in Ordinatione Episcopali confertur nouus effectus gratiæ præter illum qui col-

Tom. IV.

latus erat in Ordinatione Sacerdotali: ergo Episcopatus non se habet tanquam pars vnius Sacramenti cum Sacerdotio, sed simpliciter ab illo distinguitur. Huc vsque Pater Auerfa. Sed circa præsentem difficultatem ne deferas videre Patrem Gerundam de Episcopo tom. 2. l. 8. disp. 6. c. 3. vbi latè sumat Sacramentum Confirmationis Episcopalis à Sacerdotio distingui; & Episcopatum esse verum, & proprium Ordinem, & Sacramentum, & distinctionem inter Sacramentum consecrationis Episcopalis, & Sacerdotalis esse iuris diuini.

RESOL. IX.

Iudicium de supradictis opinionibus.

Et asseritur certum esse non solum Episcopatum esse Ordinem, sed & verum Sacramentum. Ex part. 1. 2. tr. 1. Refol. 9.

§.1. **V**idisti amice Lector; diuersitate opinionum circa præsentem consecrationem Episcopalem, Episcopatum esse verum Ordinem, & Sacramentum libenter amplector: illam verò, quæ asserit non esse Ordinem, nec Sacramentum distinctum à Sacerdotio, probabilem puto. Vnde Philippus Faber in 4. sent. disp. 24. q. 1. c. 2. n. 43. Sic ait; Propter rationes istas hæc opinio asserit Episcopatum non esse Ordinem sacrum diuersum à Sacerdotio, neque per illum imprimi characterem nouum in suscipiente, sed characterem Sacerdotalem extendi ad aliqua munera, & ad aliquos actus, ad quos non se extendebat prius; qui actus sunt confirmare, & ordinare. Verum Auctores huius opinionis altercantur deinde inter se, an potestas ista, & gradus Episcopalis, seu characteris huius extensio sit debilis à Papa deponente Episcopum. Scotus autem inquit hanc alterationem esse vanam, quia cum ipsi negent Episcopatum esse Ordinem sacrum, sequitur necessarid esse debilem talem gradum, & potestatem. Adducit rationem Scotus, quia omnis authoritas, quæ est in Ecclesia, est vel Ordinis, vel iurisdictionis, per Authores istos potestas Episcopalis non est potestas Ordinis: ergo est potestas iurisdictionis. At quæcumque potestas iurisdictionis per superiorem potest suspendi, vel totaliter tolli: ergo per Papam, qui est supremus Superior in Ecclesia, posset tolli potestas Episcopalis, ita quod si attentaret, non confirmaret, nec ordinaret, quod est falsum, & contra omnes. Propter hanc rationem Scotus videtur dissentire ab hac secunda opinione, & sentire cum Canonistis; quia certum est Episcopatus potestatem non posse tolli, nec in parte, nec in toto à Pontifice, ita quod si Episcopus attentet, non faciat, licet faciendo peccaret: ergo videtur velle quod Episcopatus sit ordo. Vnde dicit etiam primam rationem pro hac secunda opinione, quæ est eius principale fundamentum, non concludere pro ipsa, sed potius esse pro prima opinione, quod probat sic. Ex ea ratione habetur quod Episcopatus concludit necessariò Ordinem Sacerdotij, vnde si non Sacerdos ordinetur in Episcopum nihil fit. Ad hoc concludit Episcopatum, non solum esse ordinem, sed esse simpliciter perfectiorem Ordinem quam sit Sacerdotium Ratio est, quia includit intimius Sacerdotium, & alios Ordines, quam Sacerdotium alios Ordines: Nam Sacerdotium, potest conferri sine aliis Ordinibus, vt patet de Clerico per saltum promotio: Episcopatus autem non potest conferri sine Sacerdotio: ergo intimius includit Sacerdotium, & alios Ordines, quam Sacerdotium, & sic non

Dd 3 non